

V Praze dne: 27. 6. 2025
Spisová značka: SZ 156410/2020/KUSK ÚSR/Vo
Č. j.: 085978/2025/KUSK
Vyřizuje: Ing. Holendová

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 330 a § 334a zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů:

a) na podkladě odvolání, které dne 5. 3. 2019 podal Robert Koželský, Na Hrázi 91, 252 41 Dolní Břežany, kterého zastupuje JUDr. Radek Ondruš, advokát, IČO 71457623, Bubeníčкова 502/42, 615 00 Brno (dále jako „odvolatel 1“), podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **m ě n í část výroku** rozhodnutí č. j. 0564/19, spis. zn. SU/2442/17/DB/U1 ze dne 30. 1. 2019, které vydal Obecní úřad Dolní Břežany, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jímž byla Středočeskému kraji, IČO 70891095, Zborovská 81/11, 150 00 Praha, který zastupuje společnost PUDIS a.s., IČO 45272891, Podbabská č.p. 1014/20, 160 00 Praha 6-Bubeneč (dále jen „stavebník“), umístěna stavba: *III/0031 Dolní Břežany, Obchvat* (dále jen „stavba“) na pozemcích parc. č. 97/1, 121/10, 121/27, 121/44, 121/45, 121/47, 121/61, 121/62, 121/63, 207, 217, 218, 222, 226, 231/1, 231/13, 231/29, 231/30, 231/34, 231/35, 231/37, 231/38, 231/41, 231/46, 231/47 232, 234, 235, 236/2, 239/4, 241/38, 241/42, 241/96, 241/97, 241/112 241/129, 241/130, 241/132, 241/175, 241/184, 241/185, 241/188, 241/191, 391/159, 391/160, 391/167, 391/168, 391/188, 391/189, 393/3, 402/1, 409/1, 410, 411/5, 412, 448, 449/1, 449/5, 453/1, 453/3, 459/31, 459/32, 459/33, 459/34, 459/44, 459/83 459/2, 460, 462/1, 462/2, 485/1, 485/14, 488/1, 488/24, 488/26, 488/45, 488/46, 488/47, 488/48, 488/49, 488/50, 488/51, 488/57, 488/58, 488/67, 488/71, 488/75, 501/1, 507, 508/1, 522/1, 523/1, 524/1, 536 v katastrální území Dolní Břežany, parc. č. 345/4, 346/50 v katastrálním území Cholutice, parc. č. 382/3 (část p.k. 381, 382, 383, 384, 385), 386/1 v katastrálním území Zlatníky u Prahy, tak, že po provedené změně zní:

Na str. 2: doplňuje stavební objekty (doplňný text vyznačen tučně):

- **SO 302 - retenční nádrž č. 2 úsek km 1,430 – 2,720**
- **SO 303 - retenční nádrž č. 3 úsek km 2,720 – 2,960**
- **SO 304 – Přeložka vodovodu DN 150**

Na str. 9 mění odstavec nazvaný Vymezení území dotčeného vlivy stavby tak, že věta začínající slovy „...a schváleného územního plánu VÚC Pražského regionu...“ se nahrazuje textem

„a dle územního plánu obce Zlatníky – Hodkovice ve znění změny č. 2 vydané opatřením obecné povahy č. 1/2016/OOP dne 18. července 2016, ve kterém je stavba vymezena jako veřejně prospěšná stavba WD2 - koridor obchvatu Dolních Břežan (dle ZÚR Středočeského kraje jde o VPS D175), a dle Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy platného ve znění Opatření obecné povahy č. 55/2018 s účinností od 12.10.2018, ve kterém je stavba vymezena jako veřejně prospěšná stavba 29|DK|12 - Praha 12 - východní obchvat Písnice.“

Na str. 9 se doplňuje podmínka pro umístění stavby č. 1 (doplněný text vyznačen tučně): „stavba bude umístěna v souladu se **situací**, která je ... oprávněnou autorizovanou osobou **Ing. Petrem Pacákem ČKAIT 0012072, datum vypracování 08.2016 a 03.2017,...**“

Ve zbytku výrok rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolací správní orgán potvrzuje.

- b) podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolání, které dne 5. 3. 2019 podala společnost ADUS s.r.o., IČO 26447096, Na Hrázi 91, 252 41 Dolní Břežany, kterou zastupuje JUDr. Radek Ondruš, advokát, IČO 71457623, Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno (dále jen „odvolatel 2“), proti rozhodnutí č. j. 0564/19, spis. zn. SU/2442/17/DB/U1 ze dne 30. 1. 2019, které vydal Obecní úřad Dolní Břežany, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jímž byla stavebníkovi umístěna stavba, **s e j a k o n e p ř í p u s t n é z a m í t á .**
- c) podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolání, které dne 6. 4. 2019 podali Enviromentalistický zelený kříž, z.s., IČO 06570941, Na křečku 339/35, 109 00 Praha; Jiří Dvořák, K Vinicím 855, 252 41 Dolní Břežany, kterého zastupuje Enviromentalistický zelený kříž, z.s., IČO 06570941, Na křečku 339/35, 109 00 Praha; Barbora Dvořáková, nar. 30. 7. 1978, K Vinicím 855, 252 41 Dolní Břežany, kterou zastupuje Enviromentalistický zelený kříž, z.s., IČO 06570941, Na křečku 339/35, 109 00 Praha (dále jen „odvolatelé 3“), proti rozhodnutí č. j. 0564/19, spis. zn. SU/2442/17/DB/U1, které vydal Obecní úřad Dolní Břežany, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jímž byla stavebníkovi umístěna stavba, **s e j a k o o p o ž d ě n é z a m í t á .**

Účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou: Středočeský kraj, Zborovská 81/11, 150 00 Praha.

O d ů v o d n ě n í

K výroku a):

Stavební úřad vydal dne 30. 1. 2019 pod č. j. 0564/19, spis. zn. SU/2442/17/DB/U1, výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatel 1 podal odvolání, ve kterém uvedl (zkráceně), že *rozhodnutím byla umístěna stavba i na pozemcích parc. č. 236/2 a 241/130 v k.ú. Dolní Břežany, které jsou ve vlastnictví odvolatele, aniž by odvolatel 1 dal souhlas s umístěním stavby. Vlastník pozemků, na nichž se stavba umísťuje, je vždy účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů*

(dále jen „správní řád“), takovému účastníku řízení není možné v řízení doručovat veřejnou vyhláškou. Odvolatel 1 pouze dovozuje, že stavební úřad rozhodnutí veřejnou vyhláškou doručoval také jemu, když na str. 23 pouze zcela obecně uvedl, že jako další dotčené osoby zahrnul vlastníky pozemků v k.ú. Dolní Břežany parc. č., aniž by stavební úřad uvedl, jak okruh účastníků řízení vymezil. Na str. 25 pak stavební úřad vyjmenovává účastníky řízení podle § 85 odst. 2, není však uvedeno, jakého právního předpisu, jedná se pouze o rozdělovník, který není součástí rozhodnutí. Neuvedení skutečností, na základě kterých byl stanoven okruh účastníků řízení, činí odůvodnění rozhodnutí zmatečným, nesrozumitelným a nepředvídatelným. Odvolatel 1 je přesvědčen, že tím mu bylo upřeno právo na řádné doručování písemností, zejména pak oznámení o zahájení řízení, o čemž se dověděl až nahlédnutím do spisu v únoru 2019. Tím mu byla odepřena možnost uplatnit námitky a navrhopat důkazy v probíhajícím řízení. Výrok rozhodnutí tak postrádá označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu jménem a příjmením a odůvodnění této správní úvahy. Označení účastníků řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, pouze pozemkem v jeho vlastnictví, je v přímém rozporu s ustanovením § 69 odst. 2 správního řádu. Odvolatel 1 s ohledem na výše uvedené skutečnosti uplatňuje podle § 14 správního řádu námitku podjatosti vůči pracovníkům stavebního úřadu, kteří významně straní žadateli a zásadně mu brání v obhajobě jeho práv, tuto námitku uplatňuje bezprostředně po zjištění těchto skutečností. Součástí spisu nebyla žádost o vydání územního rozhodnutí, ta byla do spisu založena až dne 12. 3. 2019. Z odůvodnění dále není zřejmé, proč žádost nebyla doložena souhlasu vlastníků pozemků s umístěním stavby, konstatování, že tak stavební úřad učinil podle § 68 odst. 3 bez uvedené zákonné předpisu je nedostatečné, odvolatel 1 tak nemá možnost si toto tvrzení ověřit, nesouhlasí s tím, že na jeho pozemcích je umístěvaná veřejně prospěšná stavba, a k takovému zásahu se nemohl adekvátně vyjádřit. Dle § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501“) se stavby umísťují tak, aby stavba ani její část nezasahovala na sousední pozemky, dle předložené dokumentace je součástí stavby i stavba SO 304 – vodovod DN 160 PVC, která se zjevně nachází na pozemku odvolatele, tato stavba však není uvedena ve výroku rozhodnutí, nemůže být kvalifikovaná jako stavba veřejně prospěšná a stavební úřad měl proto povinnost požadovat předložení souhlasu vlastníka pozemku se stavbou. Dle ustanovení § 9 odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška 503“) má být přílohou rozhodnutí o umístění stavby katastrální situační výkres podle příloh č. 1 až 5 k vyhlášce o dokumentaci staveb. U liniových staveb delších než 1 000 m a staveb zvláště rozsáhlých se přikládá situační výkres širších vztahů podle příloh č. 1 až 5 k vyhlášce o dokumentaci staveb, rozhodnutí takovou přílohu postrádá, také podmínka pro umístění stavby č. 1 je obecná, nekonkrétní, když definuje stavbu podle nedefinované DUR, neodkazuje na konkrétní výkres či situaci, ale celou DUR, popis jednotlivých částí stavby nemá vypovídací hodnotu, neboť zde není uvedeno, na jakých pozemcích a v jakých vzdálenostech budou stavby umístěny. Stavební úřad vydal rozhodnutí ve věci bez závazného stanoviska úřadu územního plánování požadovaného v § 96b stavebního zákona, nevypořádal se s cíli a úkoly územního plánování a souladem stavby s § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501“), když nevyhodnotil vliv stavby na stávající zástavbu na pozemku parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany, vydal rozhodnutí bez povolení výjimky ze zákazu zvláště chráněných druhů

podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zejména když výskyt druhů byl najisto dán zjišťovacím řízením EIA. Odvolatel 1 dále nesouhlasí se závěry závazných stanovisek, že rozhodnutí bylo vydáno předčasně, když se odkazuje na rozhodnutí MÚ Černošice, OSÚ – oddělení dopravy a správy komunikací, ze dne 2.5.2017, č.j. 27182/2017 OSU, spis. zn. výst.:16637/2017/Re, kterým bylo povoleno připojení na komunikace, když odvolatel 1 toto rozhodnutí napadl dne 1.5.2018 odvoláním, o němž nebylo do dnešního dne rozhodnuto. V podmínce pro umístění stavby č. 23 písm. b) rozhodnutí je stanoveno, že součástí vydaného rozhodnutí nebude druhá část přeložky VN 22 kV, takový postup není možný, měla být provedena úprava žádosti, aby účastníci řízení mohli na takovou změnu reagovat. Předmětné rozhodnutí dále neřeší navazující infrastrukturu, zejména bezpečnost a plynulost dopravy vzhledem k pozemku odvolatele 1 parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany – není řešena výstavba chodníků, autobusové zastávky, odpovídající světelné signalizace či přechodů pro chodce. Rozhodnutí dále nebylo doručeno zástavnímu věřiteli, neboť na pozemku parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany vázne věcné právo v podobě zástavního práva smluvního. Odvolatel 1 dále namítá, že celá řada vyjádření správců sítí byla v době vydání rozhodnutí zastaralá. V rozporu s ustanovením § 2 odst. 2 správního řádu stavební úřad do výroku rozhodnutí zahrnul také vyjádření správců sítí, kterým např. určil, která společnost bude provádět dílčí část stavby, zezávaznil normy ČSN a další normy správců sítí, zezávaznil usnesení rady Hlavního města Prahy.

Stavební úřad vyzval podle § 86 odst. 2 správního řádu všechny účastníky řízení, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, aby se vyjádřili k podanému odvolání. Této možnosti využil stavebník a uvedl, že projednávaná stavba je stavbou veřejně prospěšnou, u které není nutné podle § 86 odst. 3 ve spojení s § 170 odst. 1 stavebního zákona souhlas vlastníka pozemku dokládat, nejde tedy o nezákonný zásah do vlastnického práva, ale o předvídanou situaci. Stavební úřad vede řízení podle znění stavebního zákona účinného v době jeho zahájení, v době podání žádosti stavební zákon neobsahoval ustanovení, podle které je nutné účastníky řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona zahrnout mezi účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu a doručovat jim tak jednotlivě, proto bylo rozhodnutí doručováno vzhledem k velkému počtu účastníků řízení jednotlivě. Dále nelze souhlasit s obstrukčním jednáním odvolatelů, aby v řízení byla znovu posuzována námitka systémové podjatosti. Dále se stavebník vyjadřuje k odvolání do závazných stanovisek dotčených orgánů. Následně předal stavební úřad spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. Spis byl u odvolacího správního orgánu evidován dne 16. 5. 2019.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Odvoláním lze podle § 82 odst. 1 správního řádu napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Rozhodnutí ve věci je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatel 1 byl účastníkem řízení u prvoinstančního orgánu, odvolání je tedy přípustné. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli 1 doručeno veřejnou vyhláškou dne 19.2.2019, odvolání bylo u správního orgánu podáno dne 5.3.2019, odvolání je tedy včasné.

Podle § 90 odst. 1 správního řádu, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změní.

Změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Podle § 36 odst. 3 správního řádu se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem, je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změni odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu, jestliže odvolací orgán změni nebo zruši napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu daném ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu a neshledal v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení.

Stavebník podal dne 18. 5. 2017 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby, stavební úřad opatřením ze dne 4. 7. 2017 oznámil zahájení řízení místně příslušným občanským sdružením s poučením, že mohou svou účast v řízení oznámit do 8 dnů od doručení oznámení. Na podkladě této výzvy se do řízení přihlásili spolek Tilia Thákurova, z.s., a spolek SYMBIOS, z.s. Opatřením ze dne 14. 8. 2017 stavební úřad oznámil zahájení řízení všem účastníkům řízení, stanovil lhůtu k podání námitek účastníků řízení a uplatnění vyjádření dotčených orgánů, a současně na den 22. 9. 2017 svolal ve věci ústní jednání, ze kterého byl pořízen protokol. Na podkladě oznámení o zahájení řízení uplatnili námitky dne 21. 9. 2019 Vlastimil Šimůnek a společnost STAVING Olomouc, s.r.o., stavebník se rozhodl jejich námitkám vyhovět, proto dne 24. 11. 2017 upravil svou žádost tak, že část navržené přeložky VN 22 kV mezi podpěrnými body 50-58 bude uložena do země a dále bude realizovaný nový svod do obce, realizovaný propojením kabelu uloženého v zemi mezi původním podpěrným bodem 59 a TS PZ_6236 Dolní Břežany – CV Petrol. Stavební úřad následně usnesením č. j. 5990/17 ze dne 28. 11. 2017 prohlásil, že shromáždil všechny podklady pro vydání rozhodnutí a současně stanovil lhůtu pro uplatnění námitek a navrhování dalších důkazů v řízení. Proti tomuto usnesení podal odvolání odvolatel 1, krajský úřad o jeho odvolání rozhodl v samostatném řízení, kdy pod č. j. 079001/2018/KUSK ze dne 19. 6. 2018 usnesení stavebního úřadu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Protože odvolatel 1 uplatnil rovněž námitku systémové podjatosti nejen Městského úřadu Dolní Břežany, ale i Krajského úřadu Středočeského kraje, Krajský úřad písemností č. j. 018968/2018/KUSK, ze dne 2. 2. 2018, sp. zn. SZ 018089/2018/KUSK ÚŠŘ/HE vyrozuměl Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor územně a stavebně správní (dále jen „ministerstvo“), o podání námitek podjatosti. Usnesením č. j. MMR-11250/2018-83/636 ze dne 24. 4. 2018 rozhodlo Ministerstvo pro místní rozvoj o námitce podjatosti ředitele Krajského úřadu Středočeského kraje tak, že se této námitce nevyhovuje. Usnesením č. j. 074981/2018/KUSK ze dne 12. 6. 2018 rozhodl ředitel Krajského úřadu Středočeského kraje JUDr. Jiří Holub o námitce podjatosti Ing. Lenky Holendové, vedoucí odboru územního plánování a stavebního řádu, tak, že se této námitce nevyhovuje. Usnesením č. j. 078654/2018/KUSK ze dne 18. 6. 2018 krajský úřad rozhodl o námitce podjatosti starosty obce Dolní Břežany Ing. Věslava Michalíka, a to tak, že se námitce nevyhovuje. Usnesením ze dne 11. 7. 2018 pod č. j. 3452/18 rozhodl starosta obce Dolní Břežany Ing. Věslav Michalík o námitce podjatosti vedoucí stavebního úřadu, a to tak, že se námitce nevyhovuje. Následně stavební úřad pokračoval v řízení, opatřením ze dne 10. 9. 2018 oznámil pokračování v řízení, a stanovil lhůtu pro uplatnění námitek účastníků řízení a závazných stanovisek dotčených orgánů. Následně vydal odvoláním napadené rozhodnutí.

Odvolací správní orgán vydal rozhodnutí č. j. 153887/2019/KUSK, spis. zn. SZ 064534/2019/KUSK ÚŠŘ/BV ze dne 18. 11. 2019, kterým část výroku napadeného rozhodnutí změnil a ve zbytku jej potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel 1 správní žalobu, na jejímž podkladě Krajský soud v Praze (dále jen „soud“) rozsudkem č. j. 51 A 7/2020 – 145 ze dne 29. 10. 2020, zrušil rozhodnutí odvolacího správního orgánu a věc vrátil k novému projednání.

Odvolací správní orgán následně usnesením č. j. 053987/2021/KUSK, spis. zn. SZ 156410/2020/KUSK ÚŠŘ/Vo ze dne 28. 4. 2021, přerušil odvolací řízení a opatřením č. j. 054257/2021/KUSK, spis. zn. SZ 156410/2020/KUSK ÚŠŘ/Vo ze dne 28. 4. 2021, vyzval žadatele k předložení rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. zákona o ochraně přírody (dál jen „zákon č. 114/1992 Sb.“), a to ve lhůtě 60 dnů. Odvolací správní orgán zjistil, že na základě žádosti ze dne 26. 7. 2021 zahájil Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, pod spis. zn. SZ_094416/2021/KUSK/2 řízení o povolení výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů, které je ve vztahu k odvolacímu řízení o předběžné otázce. Odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu usnesením č. j. 118429/2021/KUSK, spis. zn. SZ 156410/2020/KUSK ze dne 23. 9. 2021, přerušil řízení pro předběžnou otázku. Proti tomuto usnesení podal odvolatel 1 dne 1. 11. 2021 odvolání. Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím č. j. MMR-11909/2024-83, spis. zn. SZ-883/83/2022 ze dne 13. 2. 2024, odvolání odvolatele 1 zamítlo a usnesení odvolacího správního orgánu potvrdilo.

Stavebník dne 17. 3. 2025 doplnil do řízení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. 094614/2021/KUSK; SZ_094614/2021/KUSK/31 ze dne 17. 6. 2024, kterým byla *I. Povolena výjimka podle ustanovení § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ze zákazů uvedených v ustanovení § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, čmeláků rodu Bombus spp., konkrétně je rušit, zraňovat nebo usmrcovat, ničit, poškozovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla, a II. povolena výjimka podle ustanovení § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., v souladu s ust. § 56 odst. 2, písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., ze zákazů uvedených v ust. § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, kteří jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, druhů skokan skřehotavý (Pelophylax ridibundus), ropucha zelená (Bufotes viridis), konkrétně je chytat, rušit, zraňovat nebo usmrcovat, sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla a dále druhu bobr evropský (Castor fiber), konkrétně je rušit.*

Odvolací správní orgán opatřením č. j. 054504/2025/KUSK, spis. zn. SZ 156410/2020/KUSK ÚŠŘ/Vo ze dne 7. 4. 2025, vyrozuměl účastníky řízení o doplnění odvolacího spisu a oznámil pokračování řízení, přičemž poskytnul účastníkům řízení lhůtu 5 dnů pro vyjádření k podkladům. Odvolatel 1 požádal dne 28. 4. 2025 o prodloužení lhůty na vyjádření k doplněnému podkladům do 31. 5. 2025. Odvolací správní orgán usnesením č. j. 068580/2025/KUSK, spis. zn. SZ 156410/2020/KUSK ÚŠŘ/Vo ze dne 7. 5. 2025 prodloužil lhůtu o 10 dnů, na celkových 15 dní. Odvolatel 1 se k doplněným podkladům nevyjádřil ani po uplynutí poskytnuté lhůty. Odvolatel 1 se proti usnesení odvolacího správního orgánu odvolal. Odvolání nemá podle ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Odvolací správní orgán vyhověl námitce odvolatele 1, že výrok rozhodnutí neobsahuje stavební objekt SO 304, jehož umístěním bude odvolatel 1 dotčen, a je neúplná podmínka pro umístění stavby, když pouze odkazuje na dokumentaci k územnímu řízení bez bližší specifikace. Odvolací správní orgán uvedeným námitkám vyhověl tak, že rozhodnutí stavebního úřadu změnil, resp. doplnil o chybějící údaje. Učinil tak v odvolacím správním řízení proto, že se domnívá, že žádná z provedených změn nemění podstatným způsobem výsledné rozhodnutí, tudíž nemůže být na újmu práv účastníků řízení. Dokumentace předložená v řízení obsahovala informace o tom, kdo a kdy jí zpracoval, součástí projektové dokumentace byly i objekty SO 302, SO 303, SO 304, účastníci řízení se mohli s projektovou dokumentací seznámit. Nelze souhlasit s odvolatelem 1, že stavba přeložky vodovodu zasahuje nepřiměřeně na další pozemky a tak v řízení byla porušena zásada, že záměr musí být šetrný k zájmům vlastníků sousedních nemovitostí, jak je tomu u přeložky vodovodu SO 304 na pozemku odvolatele 1. Dle předložené dokumentace je přeložka vodovodu SO 304 na pozemku parc. č. 236/2 v k.ú. Dolní Břežany ve vlastnictví odvolatele 1 umístěna v koridoru stavby jihovýchodního obchvatu Dolních Břežan (přeložka silnice III/0031 a III/10115), vč. ochranného valu obchvatu, vymezeném v územním plánu obce Dolní Břežany jako veřejně prospěšná stavba VD 1. Odvolatel 1 tedy věděl, že jeho pozemek je dotčen veřejně prospěšnou stavbou, umístěním této stavby se tedy o nepřiměřený zásah do vlastnického práva odvolatele nemůže jednat. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem pak odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Odvolatel 1 namítá, že měl být zahrnut mezi účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu a rozhodnutí mu mělo být s odkazem na § 87 odst. 1 stavebního zákona v platném znění doručováno jednotlivě a jako takový měl být v rozhodnutí označen nejen č. parc. pozemku, ale jménem a příjmením, a že tím bylo odvolateli upřeno právo na řádné doručování písemností a možnost účinně se v řízení bránit. Odvolací správní orgán k této námitce uvádí, že žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby byla podána dne 18. 5. 2017 před účinností novely zákona č. 225/2017 Sb., kterým se změnil zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, tento zákon vstoupil v účinnost dne 1. 1. 2018. Dle čl. II bodu 10. přechodných ustanovení zákona č. 225/2017 Sb. správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. Předmětné řízení tedy není vedeno podle zákonů platných v době vydání rozhodnutí, ale podle úpravy platné ke dni podání žádosti. Podle § 87 odst. 1 stavebního zákona platného v době podání žádosti se oznámení o zahájení územního řízení a další úkony v řízení doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu, tedy veřejnou vyhláškou. I když ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu v poslední větě stanoví, že to se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě, stavebním zákonem jako speciální právní úpravou ke správnímu řádu však nebylo stanoveno, které účastníky řízení má stavební úřad mezi účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu zahrnout. Teprve zákonem č. 225/2017 Sb. bylo stanoveno, že účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci řízení podle § 85 odst. 1 písm. a) a § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Stavební úřad doručoval rozhodnutí v souladu s ustálenou a zažitou praxí, neexistuje judikatura, která by tento postup

považovala za nesprávný. Touto námitkou se podrobně zabýval také soud v rozsudku č. j. 51 A 7/2020 – 145 ze dne 29. 10. 2020, na stranách 10 – 13, a závěrem konstatoval: „žalobce nebyl účastníkem podle § 27 odst. 1 správního řádu, nebylo povinností stavebního úřadu doručovat mu podle § 144 odst. 6 věty druhé správního řádu jednotlivě. Naopak, stavební úřad nepochybil, pokud i žalobci doručoval veřejnou vyhláškou. Tuto povinnost by stavební úřad měl až v případě řízení zahajovaných po 31. 12. 2017.“.

Soud shledal nesprávnost ve způsobu identifikace odvolatele 1 pomocí označení pozemku, když měl být označen jménem a příjmením. Přesto soud dospěl k závěru, že toto pochybení nemělo, s ohledem na aktivní postup žalobce v řízení vliv na seznámení s tím, že je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, a o vydaném oznámení o zahájení řízení a napadeném rozhodnutí věděl, negativní dopad do jeho práv a do možnosti jejich uplatnění. Odvolací správní orgán se ztotožňuje s právním názorem soudu a s odkazem něj neshledal námitku důvodnou.

Pro úplnost odvolací správní orgán uvádí, že v rámci odvolacího řízení, jsou písemnosti odvolateli 1 doručovány do vlastních rukou. Tento postup je aplikován podle právního názoru uvedeném v rozsudku Nejvyššího správní soudu č. j. 6 As 285/2021 ze dne 24. 10. 2023

Odvolací správní orgán závěrem k této námitce uvádí, že stavba obchvatu obce Dolní Břežany byla vymezena v územním plánu obce Dolní Břežany, již v době jeho vydání odvolatel 1 věděl, že jeho pozemek bude využit k tomuto účelu a námitky proti využití jeho pozemků ke stavbě obchvatu měl namítat již v době pořizování územního plánu, nikoli až v řízení o umístění stavby, ve kterém je pouze zpřesňováno umístění veřejně prospěšné stavby.

Nelze také souhlasit s názorem odvolatele 1, že stavební úřad v rozhodnutí nedostatečně identifikoval územně plánovací dokumentaci obce Dolní Břežany a schválený územní plán VÚC (pro odvolatele se jedná o neznámou zkratku) Pražského regionu, pro kterou by odvolatel 1 neměl možnost si tvrzení stavebního úřadu ověřit. Stavební úřad v rozhodnutí na str. 9 v odstavci *Vymezení území dotčeného vlivy stavby* uvedl, že veřejně prospěšná stavba byla v územním plánu obce Dolní Břežany z 12/2005 označena jako VD 1 – jihovýchodní obchvat Dolních Břežan (přeložka silnice III/0031 a III/10115), včetně ochranného valu. Odvolatel 1 tedy měl dostatek informací pro to, aby mohl posoudit soulad stavby s územním plánem v místech vlastnictví jeho pozemků (parc. č. 236/2 a 241/130 v k.ú. Dolní Břežany). Soulad stavby s další územně plánovací dokumentací nemůže mít vliv vlastnické právo odvolatele 1.

Odvolací správní orgán se neztotožňuje s tvrzením odvolatele 1, že uvedeným způsobem doručování byl krácen na svých právech a měl omezené možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, neboť se se spisovým materiálem seznámil až v únoru 2019. Jak je uvedeno výše, odvolatel 1 již v průběhu řízení uplatnil námitku systémové podjatosti jak Městského úřadu Dolní Břežany tak i Krajského úřadu Středočeského kraje, dále podal odvolání proti usnesení č.j. 5990/17 ze dne 28. 11. 2017, dle zápisu o nahlížení do spisu byl do spisového materiálu nahlížen již 20. 12. 2017 a 5. 1. 2018, v průběhu nahlížení do spisu mu byly poskytnuty kopie vyjádření dotčených orgánů a k nahlédnutí předložena projektová dokumentace, se spisovým materiálem byl proto seznámen ještě před vydáním rozhodnutí ve věci a mohl se k nim vyjádřit a navrhopvat další důkazy.

Odvolací správní orgán dále jako nedůvodnou odmítá námitku podjatosti, o které odvolatel 1 tvrdí, že jí uplatnil ihned, jakmile se o ní dověděl. Odvolatel 1 již dne 5. 1. 2018 podal odvolání proti usnesení č.j. 5990/17 ze dne 28. 11. 2017 a současně uplatnil námitku systémové podjatosti. Odvolatel 1 svou námitku podjatosti opírá o skutečnost, že stavební úřad veškeré písemnosti doručoval stavebníku do vlastních rukou, kdežto odvolateli veřejnou vyhláškou, na základě této skutečnosti dospěl odvolatel 1 k závěru, že stavební úřad stavebníkovi straní. Stavební úřad v průběhu řízení neměnil způsob doručování, již oznámení o zahájení řízení ze dne 14. 8. 2017 bylo oznamováno vzhledem k velkému počtu účastníků řízení veřejnou vyhláškou, odvolatel 1 se s tímto způsobem doručování písemností seznámil již při nahlížení do spisu ve dnech 20. 12. 2017 a 5. 1. 2018, odvolatel 1 tedy neuplatnil námitku podjatosti ihned, jak se o ní dověděl, odvolací správní orgán proto s odkazem na ustanovení § 14 odst. 3 správního řádu k této námitce již znovu nepřihlédl (k námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil).

Odvolatel dále namítá, že žádost o vydání územního rozhodnutí byla do spisu založena až 12.3.2019. Ve spisovém materiálu zaslaném odvolacímu správnímu orgánu je žádost o vydání rozhodnutí o umístění výše uvedené stavby založena, na žádosti je otisknuto razítko Obecního úřadu Dolní Břežany s datem 18.5.2017, číslo podací **2442/17**, kdy stavební úřad na základě tohoto zakládací dokumentu založil spis SU/**2442/17**/DB/U1 a celé řízení pod tímto číslem spisu vedl. Pokud se žádost nenacházela ve spise v době nahlédnutí odvolatele 1 do spisu, jedná se o pochybení stavebního úřadu, které však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, neboť žádost byla řádně podána, zaevidována a na jejím základě bylo řízení zahájeno.

Odvolací správní orgán souhlasí s odvolatelem 1, že v odůvodnění rozhodnutí chybí uvedené správního předpisu, podle kterého stavební úřad nepožadoval předložení souhlasu vlastníků pozemků s umístěním stavby a že pouhé konstatování, že tak stavební úřad činí s ohledem na § 86 odst. 3 je nedostatečné, jedná se však o chybu v psaní, která nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. Také odvolatel 1, resp. jeho právní zástupce, v odvolání nesprávně uvedl, že stavební úřad nepožadoval předložení souhlasu vlastníků pozemků podle § 68 odst. 3, místo § 86 odst. 3, i zde odvolací správní orgán předpokládá, že se jedná o prostou chybu v psaní a uvádí, že stavební úřad nepožadoval předložení souhlasu vlastníků pozemků s ohledem na § 86 odst. 3 stavebního zákona platného v době podání žádosti, podle kterého nemá-li žadatel vlastnické právo, smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží souhlas jejich vlastníka; **to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit**. Jak stavební úřad v rozhodnutí, tak i odvolací správní orgán výše, uvedli, že stavba je v územně plánovací dokumentaci obcí Dolní Břežany, Zlatníky – Hodkovice a Hlavního města Prahy vymezena jako veřejně prospěšná, pro jejíž stavbu lze právo k pozemkům vyvlastnit, stavební úřad proto postupoval v souladu se zákonem, když po žadateli nepožadoval předložení smlouvy nebo dokladu o právu provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě.

Odvolatel 1 dále namítá, že dle ustanovení § 9 odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška 503“) má být přílohou rozhodnutí o umístění stavby katastrální situační výkres podle příloh č. 1 až 5 k vyhlášce o dokumentaci staveb. U liniových staveb delších než 1 000 m a staveb zvláště rozsáhlých se přikládá situační výkres širších vztahů podle příloh č. 1 až 5 k vyhlášce o dokumentaci staveb, rozhodnutí takovou přílohu

postrádá, také podmínka pro umístění stavby č. 1 je obecná, nekonkrétní, když definuje stavbu podle nedefinované DUR, neodkazuje na konkrétní výkres či situaci, ale celou DUR, popis jednotlivých částí stavby nemá vypovídací hodnotu, neboť zde není uvedeno, na jakých pozemcích a v jakých vzdálenostech budou stavby umístěny. Odvolací správní orgán námitce odvolatele 1 částečně vyhověl, když doplnil podmínku pro umístění stavby č. 1 tak, aby projektová dokumentace byla konkretizovaná. Obdobně jako u stavebního zákona, také u vyhlášky 503 došlo k její změně v průběhu řízení, dle § 9 odst. 5 vyhlášky 503 platné v době vydání rozhodnutí, má být grafická příloha rozhodnutí o umístění stavby **ověřená stavebním úřadem**, podle § 92 odst. 4 stavebního zákona platného v době podání žádosti stavební úřad doručí žadateli stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci spolu **s ověřenou grafickou přílohou** po nabytí právní moci rozhodnutí. Není tedy možné, aby ověřená grafická příloha byla součástí rozhodnutí v době jeho vydání tak, jak to požaduje odvolatel. Tento právní názor byl v rozsudkem soudu č. j. 51 A 7/2020 – 145 ze dne 29. 10. 2020 potvrzen.

Odvolatel 1 dále odvoláním napadá rozhodnutí, které dle jeho názoru bylo vydáno bez závazného stanoviska úřadu územního plánování požadovaného v § 96b stavebního zákona, stavební úřad se nevypořádal s cíli a úkoly územního plánování a souladem stavby s § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501“), když nevyhodnotil vliv stavby na stávající zástavbu na pozemku parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany. Jak již bylo uvedeno výše, stavebník podal žádost o vydání rozhodnutí před účinností zákona č. 225/2017 Sb., podle přechodných ustanovení tohoto zákona se správní řízení zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Stavební zákon platný v době podání žádosti § 96b neobsahoval, tato právní úprava se do stavebního zákona dostala právě až zákonem č. 225/2017 Sb. Stavební úřad tedy postupoval správně, když po stavebníku nepožadoval předložení závazného stanoviska podle § 96b stavebního zákona v platném znění a sám zkoumal soulad stavby s územním plánem podle § 90 stavebního zákona platného v době podání žádosti. Soulad stavby s cíli a úkoly územního plánování byl zkoumán již při vydání jednotlivých územních plánů, ve kterých byl navržen koridor pro tuto veřejně prospěšnou stavbu mimo zastavěné území obce, proto není nutné posuzovat urbanistické poměry v území, stanovovat urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území, stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb, v územním řízení pak stavebník doložil, že veškeré stávající stavby technické infrastruktury, které bude navrhovaná stavba křížit, budou přeloženy tak, aby bylo možné stavbu provést. Vzhledem k tomuto je odvolací správní orgán přesvědčen, že stavební úřad v územním řízení zkoumal soulad stavby s cíli a úkoly územního plánování, tato skutečnost pouze není uvedena v odůvodnění rozhodnutí. Protože odvolací řízení je pokračováním řízení prvostupňového, doplnil tuto skutečnost odvolací správní orgán do rozhodnutí o odvolání.

Odvolatel 1 dále v odůvodnění postrádá vypořádání souladu stavby s § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, zejména pak vlivu stavby na stávající zástavbu pozemku parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany ve vlastnictví odvolatele. Již v současné době je na pozemku parc. č. 345/4 v k.ú. Cholupice umístěna stavba komunikace, která bude budována jižním směrem od pozemku odvolatele, na pozemku stavebníka bude stavbou proveden trvalý zábor výkupem 6 m²

z celkové plochy pozemku 15 037 m². Pozemek odvolatele 1 bude napojen stávajícím sjezdem, podle územního plánu Dolních Břežan je pozemek stavebníka zahrnut do funkční plochy VL – výroba a skladování, tedy se nejedná o stavbu pro bydlení. Odvolací správní orgán je proto toto názoru, že navrhovaná stavba nebude mít negativní vliv na stavby na pozemku parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany ve vlastnictví stavebníka, které v současné době nejsou pravděpodobně dokončeny, neboť nejsou zaneseny do katastru nemovitostí (dle katastru nemovitostí se na pozemku nenachází žádné stavby, pozemek je veden jako orná půda, náleží do zemědělského půdního fondu).

Odvolatel 1 dále namítal, že rozhodnutí bylo vydáno bez povolení výjimky ze zákazu zvláště chráněných druhů podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zejména když výskyt druhů byl najisto dán v zjišťovacím řízení EIA, aniž by uvedl, jak budou touto vadou dotčena jeho vlastnická práva. Námitce bylo vyhověno, a žádost byla doplněna o rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. 094614/2021/KUSK; SZ_094614/2021/KUSK/31 ze dne 17. 6. 2024, kterým byla *I. Povolena výjimka podle ustanovení § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ze zákazů uvedených v ustanovení § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, čmeláků rodu Bombus spp., konkrétně je rušit, zraňovat nebo usmrcovat, ničit, poškozovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla, a II. povolena výjimka podle ustanovení § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., v souladu s ust. § 56 odst. 2, písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., ze zákazů uvedených v ust. § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, kteří jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, druhů skokan skřehotavý (Pelophylax ridibundus), ropucha zelená (Bufotes viridis), konkrétně je chytat, rušit, zraňovat nebo usmrcovat, sbírat, ničit, poškozovat či přemisťovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla a dále druhu bobr evropský (Castor fiber), konkrétně je rušit.*

Také u námitky, že rozhodnutí bylo vydáno předčasně, neboť odvolatel 1 odvoláním napadl rozhodnutí MÚ Černošice, OSÚ – oddělení dopravy a správy komunikací, ze dne 2. 5. 2017, č.j. 27182/2017 OSU, spis. zn. výst.:16637/2017/Re, který bylo povoleno připojení na komunikace, odvolatel neuvedl, jak mohou být jeho práva tímto postupem stavebního úřadu dotčena. Proto i odvolací správní orgán pouze v obecné rovině uvádí, že na rozhodnutí bylo vyznačeno nabytí právní moci, správní orgán doposud neinformoval o nesprávném vyznačení právní moci postupem podle § 75 odst. 3 správního řádu, jak sám odvolatel uvedl, o jeho odvolání nebylo prozatím rozhodnuto, proto je nutné počkat na rozhodnutí správního orgánu, do té doby je vydané rozhodnutí nutné považovat za platné a pravomocné a stavební úřad jej správně zahrnul mezi podklady rozhodnutí.

Odvolatel 1 nesouhlasí s postupem stavebního úřadu, kdy v podmínce pro umístění stavby č. 23 písm. b) rozhodnutí je stanoveno, že součástí vydaného rozhodnutí nebude druhá část přeložky VN 22 kV, neboť měla být provedena úprava žádosti, aby účastníci řízení mohli na takovou změnu reagovat. I v tomto případě není uvedeno, jak může být odvolatel takovým postupem dotčen na svých právech, zejména když část přeložky, které se má změna dotknout, je umístěna mimo pozemky ve vlastnictví odvolatele 1. V obecné rovině odvolací správní orgán uvádí, že stavební úřad sice nestandardně tuto podmínku uvedl do podmínek rozhodnutí, není však pravda, že by projektové dokumentace na tuto změnu nereagovala. Stavebník dne 24. 11. 2017 upravit svou

žádost, aby vyhověl uplatněným námitkám účastníků řízení, a to tak, že část navržené přeložky VN 22 kV mezi podpěrnými body 50-58 bude uložena do země a dále bude realizovaný nový svod do obce, realizovaný propojením kabelu uloženého v zemi mezi původním podpěrným bodem 59 a TS PZ_6236 Dolní Břežany – CV Petrol. Teprve následně stavební úřad seznámil účastníky řízení s doplněnými podklady a dal jim možnost se k podkladům vyjádřit, odvolatel 1 dle zápisů o nahlížení do spisu nahlížel ve dnech 20. 12. 2017 a 5. 1. 2018, tedy až poté, co byla žádost stavebníka upravena, a se změnou projektové dokumentace se mohl seznámit. Odvolací správní orgán proto shledává námitku jako nedůvodnou.

Odvolací správní orgán dále nepřisvědčil námitce, že předmětné rozhodnutí neřeší navazující infrastrukturu, zejména bezpečnost a plynulost dopravy vzhledem k pozemku odvolatele parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany – není řešena výstavba chodníků, autobusové zastávky, odpovídající světelné signalizace či přechodů pro chodce. Podle § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, je v územním řízení dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci Policie České republiky, jde-li o stavbu silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace. Žádost byla doložena souhlasným stanoviskem Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, č.j. KRPS-8217-2/ČJ-2017-011406 ze dne 9.1.2017, a souhlasným stanoviskem Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Hlavního města Prahy, č.j. KRPA-15230-1/ČJ-2017-0000DŽ ze dne 25.1.2017. V řízení byla zkoumána plynulost a bezpečnost silničního provozu v souladu s požadavky právní úpravy.

Odvolatel 1 dále shledává rozhodnutí nezákonným, protože nebylo doručeno zástavnímu věřiteli, neboť na pozemku parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany vázne věcné právo v podobě zástavního práva smluvního. Správní orgán je vždy povinen stanovit okruh účastníků řízení s ohledem na možnost dotčení jeho práv stavbou, v tomto případě je sice stavba umístěna i na pozemku parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany ve vlastnictví odvolatele 1, dle koordinační situace a záborového elaborátu, které jsou součástí projektové dokumentace, bude na pozemku parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany proveden trvalý zábor výkupem 6 m² z celkové plochy pozemku 15037 m², nejedná se tedy o pozemek jako celek, pouze o jeho nepatrnou část, kdy vydaným územním rozhodnutím nedochází zamezení využití ke stávajícímu účelu. Pokud na části stavby nebude nutné vydat stavební povolení, bude řešeno soukromé právo stavebníka stavbu provést, kterého může docílit buď odkupem části pozemku, nebo jeho vyvlastněním, v řízení o vyvlastnění bude nutné šetřit i práva věřitele a věřitel bude účastníkem vyvlastňovacího řízení.

Odvolatel 1 dále namítá, že v době vydání napadeného rozhodnutí byla zastaralá stanoviska správců sítí, pokud si stavební úřad nevyžádal předložení aktuálních stanovisek, pak porušil zásadu zákonnosti zakotvenou v § 2 odst. 1 správního řádu a zásadu materiální pravdy v § 3 správního řádu. Odvolatel 1 dále tuto námitku nerozvíjí ani neuvádí jak bude touto skutečností dotčen na svých právech. V obecné rovině k tomu odvolací správní orgán uvádí, že stavebník k žádosti doložil kladná vyjádření správců sítí, na jejichž základě zjistil, které sítě budou umístěním stavby dotčeny, na podkladě těchto vyjádření pak upravil projektovou dokumentaci tak, že tyto sítě přeložil. U těchto sítí pak není nutné znovu předkládat vyjádření správců sítí. Pokud sítě nebyly v době zahájení řízení realizovány či umístěny, stavební úřad umístění nové sítě v území, které má územním

plánem vymezené pro umístění předmětné veřejně prospěšné stavby, která je nyní předmětem řízení, musí s touto veřejně prospěšnou stavbou koordinovat.

Odvolatel 1 také namítá, že v rozporu s ustanovením § 2 odst. 2 správního řádu stavební úřad do výroku rozhodnutí zahrnul také vyjádření správců sítí, kterým např. určil, která společnost bude provádět dílčí část stavby, zezával normy ČSN a další normy správců sítí, zezával usnesení rady Hlavního města Prahy. Odvolací správní orgán souhlasí s odvolatelem, že stavební úřad nad rámec povinností do podmínek rozhodnutí zahrnul také vyjádření správců sítí, učinil tak pro to, aby i z podmínek pro umístění stavby byly zřetelné podmínky pro zpracování dalších stupňů projektové dokumentace. Tato skutečnost se však žádným způsobem nemůže dotknout vlastnického práva odvolatele 1.

Protože odvolání odvolatele 1 dále směřovalo do závazných stanovisek dotčených orgánů:

- 1) orgánu ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, vydané Městským úřadem Černošice, odborem životního prostředí, spis. zn. S-MUCE 84028/2016/OVV ze dne 10. 1. 2017;
- 2) vodoprávního úřadu podle zákona č. 241/2001 Sb., vodní zákon, ve znění pozdějších předpisů, vydané Městským úřadem Černošice, odborem životního prostředí, č.j. MUCE 6053/2019 OZO/V/Ško ze dne 24. 1. 2019;
- 3) požárně bezpečnostního řešení stavby podle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, vydané Ministerstvem vnitra, generálním ředitelstvím HZS ČR, č.j. MV-157157-3/PO-Pre-2016 ze dne 10. 1. 2017;
- 4) ve věcech bezpečností a plynulosti silničního provozu podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění, vydané dopravním inspektorátem Policie ČR Praha venkov – JIH č.j. KRPS-8217-2/ČJ-2017-011406 ze dne 9. 1. 2017 a odborem služby dopravní policie Krajského ředitelství Policie hl. m. Prahy č.j. KRPA-15230-1/ČJ-2017-0000DŽ ze dne 25.1.2017;
- 5) Hygienické stanice hlavního města Prahy (dále jen „HS“) č.j. HSHMP 58778/2016 ze dne 2. 2. 2017;
- 6) Krajské hygienické stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze (dále jen „KHS“) č.j. KHSSC 68698/2016 ze dne 19. 1. 2017;
- 7) orgánu ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, vydané Magistrátem hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, č.j. MHMP 54853/2017 ze dne 18. 1. 2017;

odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 správního řádu odvolání spolu se stanoviskem, s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků postoupil nadřízeným správním orgánům správních orgánů příslušných k vydání závazného stanoviska, který požádal o potvrzení nebo změnu předmětných závazných stanovisek.

Následně odvolací správní orgán obdržel tyto stanoviska:

1. Vyjádření Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KUSK OŽP“),
 - a) orgánu ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, č.j. 110458/2019/KUSK ze dne 15. 8. 2019,

- b) vodoprávního úřadu podle zákona č. 241/2001 Sb., vodní zákon, ve znění pozdějších předpisů, č. j. 078251/2018/KUSK/01/02 ze dne 16. 9. 2019;
2. potvrzení závazného stanoviska vydané ministrem vnitra (dále jen „MV“) pod č.j. MV-99880-3/SO-2019 ze dne 3. 9. 2019 k požárně bezpečnostního řešení stavby podle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů;
 3. sdělení Policejního prezidia České republiky, ředitelství služby dopravní policie (dále jen „PPČR“), ve věcech bezpečností a plynulosti silničního provozu podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění, č.j. PPR-22567-1/ČJ-2019-990440;
 4. potvrzení závazného stanoviska vydané Ministerstvem zdravotnictví ČR (dále jen „MZDR“) ve věcech ochrany veřejného zdraví podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, pod č.j. MZDR 28449/2019-6/OVZ ze dne 5. 8. 2019;
 5. sdělení Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“) jako orgánu ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, č.j. MZP/2019/500/1295 ze dne 22. 7. 2019;
 6. sdělení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru služby dopravní policie (dále jen „KŘPS“), příslušného podle § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, č.j. KRPS-176663-1/ČJ-2019-0100DP ze dne 16. 7. 2019.

KUSK OŽP ve vyjádření č. j. 110458/2019/KUSK ze dne 15. 8. 2019 (zkráceně) uvedl: „*Orgán ochrany přírody jako orgán státní správy příslušný k potvrzení či změně závazného stanoviska dle ust. § 149 odst. 5 správního řádu k žádosti odboru územního plánování a stavebního řádu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Černošice odkazuje na ust. § 4 odst. 9 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, který je zvláštní právní úpravou ve vztahu k ust. § 149 odst. 5 správního řádu. Závazné stanovisko s.z. S-MUCE 84028/2016 OVV, kterým byl vydán souhlas se zásahem do krajinného rázu podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., a souhlas k zásahu do významného krajinného prvku podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., je ze dne 10. 1. 2017, což nutně vede k závěru, že ke dni podání žádosti o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Černošice došlo k překročení této lhůty a není tedy dán základní předpoklad pro jeho přezkum a nelze postupovat dle ust. § 149 odst. 5 správního řádu.*

Mimo výše uvedené orgán ochrany přírody, ve vztahu k závaznému stanovisku Městského úřadu Černošice a námitkám odvolatelů konstatuje, že nebyl zjištěn rozpor ani jednoho z výše uvedených úkonů Městského úřadu Černošice, odboru životního prostředí s právními předpisy či jejich nesprávnost, které by mohly vést k závěru, že jsou nezákonné.

Z předložených odvolání vyplývá, že v obou případech je odvolací námitka totožná, a to „Odvolatelé mají za to, že těmito závaznými stanovisky byl porušen zákon č. 114/1992 Sb., neboť nejsou dány zákonem aprobované důvody pro takový zásah“. Odvolatelé však své tvrzení nijak blíže nekonkretizují. K tomu orgán ochrany přírody uvádí, že zákon č. 114/1992 Sb., zásah do krajinného rázu připouští s tím, že dle ust. § 12 odst. 1 zásahy mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině a dle ust. § 12 odst. 2

zákona č. 114/1992 Sb., k umístování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Orgán ochrany přírody dospěl k závěru, že se nejedná o zásah, který by významným způsobem snížil nebo změnil krajinný ráz lokality. Je sice zřejmé, že se jedná o negativní zásah do krajinného rázu, nicméně jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2007, čj. 2 As 35/2007-75, tak poměry v území nemohou být konzervovány navždy, změny ve využití území jsou přirozenou součástí vývoje společnosti, tyto změny však nesmí krajinný ráz ovlivnit excesivně. Provedený zásah do krajinného rázu nesmí být natolik významný, že by zásadně zasahoval do krajiny, která je harmonická a hodnotná svým typickým rázem a dalšími hodnotnými prvky formující její ráz. Krajinný ráz není možné hodnotit izolovaně, ale je nutné na něj nahlížet spíše v širším pojetí ochrany území, kdy je nutné krajinný ráz chránit před činnostmi, které do něj zasahují tak, že snižují jeho estetickou nebo přírodní hodnotu, krom jiného i harmonické měřítko a vztahy v krajině. Tuto lokalitu lze hodnotit jako krajinu přeměněnou, nejedná se o ojedinělou stavbu v nedotčeném území či stavbu svými parametry se vymykající. V širších souvislostech, realizace záměru, dle názoru orgánu ochrany přírody, nijak zásadně nezasahuje do dalších zájmů obecné či územní ochrany dle zákona č. 114/1992 Sb. (přírodní parky, významné krajinné prvky, chráněná území).

Také zásah do významného krajinného prvku zákonodárce obecně připouští s tím, že dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., se využívají pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Cílem tohoto omezení je regulace případného škodlivého zásahu. Městský úřad Černošice posoudil významnost zásahu do vodního toku Břežanského potoka a jeho údolní nivy a usoudil, že při dodržení stanovených podmínek nedojde k výraznému narušení přírodních poměrů vodního toku a ekologicko-stabilizační funkce významných krajinných prvků. Vlastní podstata významného krajinného prvku zůstane zachována, potenciální ohrožení či oslabení ekostabilizační funkce byly stanovenými podmínkami minimalizovány.“.

KUSK OŽP svým stanoviskem č. j. 078251/2019/KUSK ze dne 16. 9. 2019, potvrdil závazné stanovisko Městského úřadu Černošice, odboru životního prostředí, vodoprávního úřadu, č. j. MUCE 6053/2019 OZP/V/Ško ze dne 24. 1. 2019, a (zkráceně) uvedl: „Odvolatelé ve svém odvolání napadají „nedostatečné odůvodnění závazného stanoviska a rezignaci na ochranu veřejných zájmů na odvodnění stavby. V závazném stanovisku vodoprávního úřadu MěÚ Černošice (č.j. MUCE 6053/2019 OZP/V/Ško ze dne 21. 1. 2019) vodoprávní úřad váže svůj souhlas v souladu s ust. § 17 odst. 2 vodního zákona se splněním určitých podmínek (v celkovém počtu 6).

Při zvažování toho, zda závazné stanovisko potvrdit nebo změnit, posuzuje nadřízený správní orgán obsah závazného stanoviska jak z hlediska jeho zákonnosti, tak také z hlediska jeho věcné správnosti, tedy z hlediska toho, zda závazné stanovisko mělo být s ohledem na veřejné zájmy, které má příslušný dotčený správní orgán chránit, vůbec vydáno v té podobě, v jaké bylo vydáno. Po posouzení závazného stanoviska včetně předložených dokumentů, vodoprávní úřad Krajského úřadu Středočeského kraje konstatuje, že: Vodoprávní úřad je dotčeným správním orgánem příslušným podle ust. § 104 odst. 9 vodního zákona

ve znění zákona č. 150/2010 Sb. k vydání závazného stanoviska podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu při správním řízení, vedeném podle stavebního zákona ve věci umístování a povolení stavby, pokud mohou být dotčeny zájmy podle vodního zákona. Obsah stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.

Nadřízený správní orgán neshledal v daném závazném stanovisku nezákonnost ani věcnou nesprávnost, proto závazné stanovisko Odboru životního prostředí, vodoprávního úřadu MěÚ Černošice č. j. MUCE 6053/2019 OZP/V/Ško ze dne 21. 1. 2019 potvrzuje. “.

MV svým stanoviskem č. j. MV-99880-3/SO-2019 ze dne 3. 9. 2019 potvrdil závazné stanovisko Ministerstva vnitra, generálního ředitelství HZS ČR, č. j. MV-157157-3/PO-Pre-2016 ze dne 10. 1. 2017, a (zkráceně) uvedl: „V souvislosti s námitkami odvolatelů týkajícími se údajné nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska Ministerstva vnitra, kdy nelze, podle názoru odvolatelů, dovodit, jak Ministerstvo vnitra na úseku požární ochrany vyhodnotilo vliv jednotlivých stavebních objektů z hlediska požární prevence, ministr vnitra konstatuje, že z odůvodnění závazného stanoviska Ministerstva vnitra vyplývá, že stavba splňuje požadavky požární bezpečnosti staveb na ni kladené vyhláškou č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, ve znění vyhlášky č. 268/2011 Sb. (dále jen „vyhláška o technických podmínkách“). Stavbou je v daném případě myšlena stavba jako celek, tedy i jednotlivé stavební objekty, které jsou předmětem posuzované dokumentace. Skutečnost, že Ministerstvo vnitra na základě výkonu státního požárního dozoru v souladu s § 32 písm. a) ve spojení s § 31 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, který je prováděn posouzením předložené dokumentace, vydalo k dané dokumentaci souhlasné závazné stanovisko, znamená, že předmětná stavba nemá negativní vliv na požární bezpečnost a je plně v souladu s technickými a právními předpisy na úseku požární ochrany. Technické podmínky požární ochrany, které má předmětná stavba splňovat, jsou uvedeny právě ve vyhlášce o technických podmínkách. Hodnocení požadavků právních a technických předpisů, které klade na příslušnou stavbu tato vyhláška, je provedeno v předložené dokumentaci jejím zpracovatelem a následně posouzeno v rámci výkonu státního požárního dozoru.

Ministr vnitra seznal, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra bylo řádně odůvodněno. V souvislosti s námitkou, že toto závazné stanovisko postrádá formální náležitosti, ministr vnitra konstatuje, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra splňuje požadavky stanovené v § 149 odst. 2 správního řádu. Pro úplnost ministr vnitra v této souvislosti uvádí, že ke dni vydání závazného stanoviska Ministerstva vnitra (ke dni 10. 1. 2017) tehdy platné a účinné znění § 149 správního řádu (tj. ve znění účinném do 31. 12. 2017) obligatorně nepředepisovalo formální náležitosti závazného stanoviska.

Ministr vnitra dále seznal, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra sice neobsahuje datum posuzované dokumentace, ale autor i druh dokumentace (pro územní řízení) je v předmětném závazném stanovisku uveden. Ministr vnitra konstatuje, že dokumentaci, která byla předmětem posouzení, si Ministerstvo vnitra v souladu s § 46 odst. 3 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění vyhlášky č. 221/2014 Sb., ponechalo k archivaci ve své spisové dokumentaci (sp. zn. MV-157157/PO-PRE-2016), což ostatně vyplývá i z poučení závazného stanoviska Ministerstva vnitra.

Odvolatelé dále uvádí, že nelze zjistit, zda byl posouzen vliv stavby i z hlediska účinného a bezpečného požárního zásahu z povolované komunikace na okolní stavby a pozemky. V souvislosti s touto námitkou ministr vnitra uvádí, že z posouzené dokumentace vyplývá, že danou stavbou nedojde k omezení či zamezení přístupu jednotek požární ochrany ke stavbám, které se nacházejí v okolí navrhované stavby. Přístup na jednotlivé pozemky může být navrhovanou stavbou omezen, nicméně právní ani technické předpisy v oblasti požární bezpečnosti výše uvedené omezení nevylučují. Dále je nutno konstatovat, že úpravou trasy stávajících nadzemních vedení elektrického vysokého napětí nedojde k situaci, kdy by se v nově vytyčeném ochranném pásmu nacházely stávající stavby, čímž by došlo ke komplikaci možného provedení vlastního požárního zásahu jednotek požární ochrany u těchto staveb.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra dospěl k závěru, že trvá na znění závazného stanoviska Ministerstva vnitra v plném rozsahu. Závazné stanovisko Ministerstva vnitra bylo vydáno v souladu s právními předpisy a nejsou dány důvody pro jeho změnu.“.

PPČR ve sdělení č. j. PPR-22567-1/ČJ-2019-990440 ze dne 8. 7. 2019, (zkráceně) uvedlo: „Naše součást obdržela Vaši žádost o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska vydaného Odborem služby dopravní policie Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy (dále jen "OSDP KŘP A") pod č.j.: KRPA-15230-1/ČJ-2017-0000DŽ ze dne 25.1.2017, které bylo vydáno, jak z něj vyplývá, dle ust. § 10 odst. 4 písm. a) a b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zák. o PK"), jako podklad pro vydání rozhodnutí silničního správního úřadu Městské části Praha 12 č.j.: P12 17716/2017 ODO/Ci ze dne 12.4.2017, kdy se jednalo o připojení navržené komunikace na pozemcích parc. č. 241/38, 241/191 a 241/132 v k. ú. Dolní Břežany, na místní komunikace Libušská v Praze 4 - Cholupicích. Z toho vyplývá, že citované stanovisko je součástí již pravomocného rozhodnutí vydaného silničním správním úřadem a teprve toto rozhodnutí se stalo podkladem v řízení vedeném příslušným stavebním úřadem. Vzhledem k tomu, že správní řízení vedené v této věci, tj. ve věci povolení zřízení sjezdu bylo ukončeno správním rozhodnutím vydaným příslušným silničním správním úřadem, které již nabylo právní moci, nelze přezkumné řízení v této věci konat.“.

MZDR svým stanoviskem č. j. MZDR 28449/2019-6/OVZ ze dne 5. 8. 2019 potvrdilo závazná stanoviska Krajské hygienické stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze č.j. KHSSC 68698/2016 ze dne 19. 1. 2017 a Hygienické stanice hl. m. Prahy č.j. HSHMP 58778/2016 ze dne 2. 2. 2017, ve kterém (zkráceně) uvedlo: „Odvolatelé ve svých dovoláních obdobně poukazují na to, že v závazném stanovisku KHS nebyla dostatečně vypořádána problematika hlukové zátěže z povolované stavby vzhledem ke stavbám povoleným a existujícím okolním stavbám, kdy tyto budou zásadně dotčeny zdrojem hluku z obchvatu, aniž by k této skutečnosti předložena akustická studie přihlédla.

Pozemek parc. č. 241/130 v k.ú. Dolní Břežany je ve vlastnictví odvolatele Ing. Roberta Koželského a dle katastru nemovitostí je veden jako orná půda. Budova č. 830 nacházející se na tomto pozemku je označena jako jiná stavba. Na základě tohoto zjištění a v souvislosti s ustanovením § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se nejedná o pozemek či stavbu chráněnou před nepříznivými účinky hluku, tedy z provozu na komunikaci.

Akustická studie se problematikou účinků hluku zabývala v dostatečné míře, a to v několika variantách, pro stávající i plánovanou obytnou zástavbu a vycházela z dopravně nejnepříznivější varianty, která odpovídá zprovoznění MÚK Písnice bez dálnice D3. Počítala s celkem 37 VB. Součástí této byl návrh PHO ve smyslu PHS a protihlukových valů spolu s nízkohlučným povrchem s predikcí že hygienické limity upravené nařízením vlády č. 272/2011 Sb. $L_{Aeq,T} = 55/45$ dB v denní/noční době budou dodrženy. Nad to KHS stanovila podmínku do dalšího stupně PD, tedy předložení aktualizované akustická studie s vyhodnocením hluku z provozu po obchvatu k nejbližší obytné zástavbě. V závěru závazného stanoviska KHS byl stavebník upozorněn na požadavek zkušebního provozu a provedení kontrolního měření hluku u vybraných VB akreditovanou nebo autorizovanou osobou z provozu obchvatu v chráněném venkovním prostoru staveb pro ověření závěrů akustické studie a účinnosti navržených PHO. Přičemž měřící místa budou zvolena po dohodě s KHS. Tento postup hodnotí MZ jako zcela relevantní a vhodný k zajištění ochrany veřejného zdraví před hlukem z provozu na obchvatu. Obdobné upozornění bylo formulováno i v závazném stanovisku HSHMP.

Oba odvolatelé dále namítají, že v napadeném územním rozhodnutí je na str. 22 jako podkladové závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví údajně uvedeno další závazné stanovisko KHS z 19. 1. 2017, což považují za rozporné s § 4 odst. 4 stavebního zákona, podle kterého je dotčený orgán vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem.

Domníváme se že tato „dvojítoť“ byla zapříčiněná chybnou identifikací závazného stanoviska KHS č.j. KHSSC 68698/2016 ze dne 19. 1. 2017. Datum 20. 11. 2016, udává datum podání žádosti o vydání závazného stanoviska KHS stavebníkem pro účely územního řízení předmětné stavby. Jedná se tedy ve skutečnosti stále o jedno a totéž závazné stanovisko vydané KHS k dané stavbě v rámci územního řízení; žádné jiné (další) závazné stanovisko KHS k umístění dané stavby nebylo vydáno.

V závěru uvádíme, že jak odvolatelé ve svých odvoláních, tak i Krajský úřad Středočeského kraje ve své žádosti o změnu nebo potvrzení závazných stanovisek KHS a HSHMP č.j. 080259/2019/KUSK ze dne 14. 6. 2019, chybně identifikují závazné stanovisko HSHMP jako č.j. SHMP 577/2016 ze dne 7. 11. 2016. Správná identifikace odpovídá č.j. HSHMP 58778/2016 ze dne 2. 2. 2017.

Ministerstvo zdravotnictví na základě všech shora popsaných skutečností konstatuje, že Krajská hygienická stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze a Hygienická stanice hl. m. Prahy postupovaly v dané věci správně a podle § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, napadená závazná stanoviska potvrzuje a ztotožňuje se s nimi, tak jak je výše uvedeno.

MŽP ve sdělení č. j. MZP/2019/500/1295 ze dne 22. 7. 2019, (zkráceně) uvedlo: „V projednávané věci se jedná o závazné stanovisko Magistrátu 18. 1. 2017, vypravené dne 24. 1. 2017 - do dnešního dne tedy nesporně uplynul více než 1 rok od jeho vydání a vzhledem k překročení uvedené lhůty neexistují zákonné předpoklady pro jeho přezkum. MŽP, OVSS I tak nemůže postupovat dle § 149 odst. 5 správního řádu. Nad rámec uvedeného MŽP shrnuje k obsahově shodné námitce odvolatelů (o chybějícím závazném stanovisku k zásahu do krajinného rázu, respektive nesprávném uvedení, že nemůže dojít k zásahu do krajinného rázu), tj. k části 5. A) výše citované písemnosti Magistrátu:

Ze spisového materiálu Magistrátu je patrné, že závazné stanovisko bylo vydáno na základě žádosti stavebníka – právnické osoby Středočeský kraj se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5 – Smíchov, identifikační

číslo osoby („IČO“) 708 91 095, zastoupené právníckou osobou VPÚ DECO PRAHA a.s. se sídlem Podbabská 1014/20, 160 00 Praha 6, IČO 60193280, ze dne 10. 1.2017, o stanovisko ke stavbě pro účely územního řízení. Podle projektové dokumentace stavby „III/0031 Dolní Břežany, obchvat“, zpracované zástupcem žadatele v srpnu 2016, se jedná o umístění komunikace III. třídy v délce 3,23 km na pozemcích v katastrálních územích Dolní Břežany, Zlatníky u Prahy a Cholupice. Vzhledem k poloze stavby na hranici území Prahy a Středočeského kraje, je v působnosti Magistrátu posouzení záměru stavby jen v omezené části záměru, a to v lokalitě na samém počátku stavby, v místě rozšíření stávající silnice Pražská, a vedení části silnice po navazujícím zemědělském pozemku, při vytvoření okružní křižovatky (podle výkresové dokumentace se jedná o pozemky parc. č. 345/4 a 346/50 v k. ú. Cholupice).

MŽP, OVSS I považuje za významné, že napadené stanovisko, nehledě na jeho označení vyjádřením dle § 154 správního řádu, lze obsahově považovat za závazné stanovisko vydané k ochraně krajinného rázu. Podle MŽP je podstatné, že v závazném stanovisku se uvádí, k jakému záměru se orgán ochrany přírody vyjadřoval, z jakých podkladů při posouzení návrhu vycházel, jakými hledisky se zabýval a k jakému závěru právě z hlediska ochrany krajinného rázu (ust. § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) a existujícího přírodního parku Modřanská rokle – Cholupice (vyhlášeného nařízením HMP č. 10/2014 Sb., o zřízení přírodních parků na území Hlavního města Prahy), dospěl.

MŽP z věcného aspektu považuje za rozhodné, že stávající hodnoty této části krajiny, utvářené zemědělskými plochami, komunikacemi a zástavbou, posuzovaná liniová stavba – respektive její část, rozhodně neovlivní. Nejde totiž o ojedinělou stavbu, ani o stavbu v nedotčeném území, ani o stavbu výraznou svými plošnými či výškovými parametry. Při uvážení širších vztahů nebude projednávaná stavba znamenat určující prvek ve stávajícím prostředí, protože nepředstavuje neobvyklý objekt v lokalitě, ani při pohledovém vnímání nezasáhne do přírodního parku. Tyto skutečnosti lze dovodit z projektové dokumentace, zejména z grafické části a dále z ortofotomapy, zobrazující rozložení jednotlivých prvků v krajině, veřejně dostupné na stránkách <http://www.cuzk.cz/>. Estetické či přírodní hodnoty krajinného rázu dané lokality, či oblasti, tedy stavba nesníží. MŽP považuje také za patrné, že stavba z hledisek daných ust. § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. se nedotkne žádných významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, ani neovlivní svými parametry měřítko a existující strukturu krajiny (poměr přírodních a ostatních prvků v krajině). Z hlediska ochrany krajinného rázu vždy záleží na konkrétním posuzovaném záměru – charakteru stavby a konkrétním prostoru, do jehož hodnot chráněných ust. § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. může stavba v určité míře zasáhnout..“.

KŘPS ve sdělení č. j. MZP/2019/500/1295 ze dne 22. 7. 2019 (zkráceně) uvedlo: „Dopravní inspektorát Územního odboru Praha venkov - JIH, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen DI PV-JIH“), jako dotčený orgán za Policii České republiky vydal stanovisko pod č. j. KRPS-8217-2/ČJ-2017-011406 dne 9. 1. 2017 k projektové dokumentaci stavby pro potřeby územního řízení „Obchvat obce Dolní Břežany III/0031“ v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Ve stanovisku se DI PV-JIH vyjádřil tak, že souhlasí se stavbou za dodržení obecných podmínek, která ve stanovisku popisuje. Podle ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích: Souhlasy a stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí

podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou rozhodnutí podle, s výjimkou stanoviska podle § 16 odst. 2. Stanovisko DI PV-JIH č. j. KRPS-8217-2/ČJ-2017-011406 ze dne 9. 1. 2017, vydané podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., tedy není závazným stanoviskem. Pouze obsah závazného stanoviska, podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu, je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného správního orgánu vedoucího řízení a v případě odvolacího řízení se na něj vztahuje postup dle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu.“.

Odvolací správní orgán písemností č. j. 132313/2019/KUSK, spis. zn. SZ 064534/2019/KUSK ÚŠŘ/BV ze dne 4. 10. 2019 vyrozuměl účastníky řízení o doplněných podkladech v řízení a umožnil se k těmto podkladům vyjádřit.

K doplněným podkladům odvolatel 1 uplatnil námitky, ve kterých (zkráceně) rozporuje jednotlivá vyjádření a přezkumná závazná stanoviska dotčených orgánů, nesouhlasí s tím, že Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“) ve sdělení č.j. MZP/2019/500/1295 z 22.7.2019 k přezkoumání závazného stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, č. j. MHMP 54853/2017 ze dne 18. 1. 2017, nejprve uvedlo, že k přezkumu nemůže dojít z hlediska marného uplynutí lhůt stanovených § 4 odst. 9 stavebního zákona, následně potvrzuje, že je vydané vyjádření nesprávně a nezákonně označeno, obsahově je však lze považovat za závazné stanovisko, dále toto vyjádření doplňuje úvahami, se kterými se odvolatel 1 mohl seznámit teprve v odvolacím řízení. Podkladové sdělení MŽP č.j. MZP/2019/500/1295 z 22.7.2019 provádějící „kvazipřezkum“, o jaké se má případně rozhodnutí opírat, je tak nepoužitelné a odvolatel žádá, aby si odvolací orgán vyžádal jeho změnu nebo potvrzení formou závazného stanoviska, argumenty uvedené ve vyjádření jsou ryze blanketní a bez znalosti situace na místě, v rámci odvolacího řízení je nezbytné zabývat se všemi námitkami, tedy těmi, které směřují k otázce věcné správnosti závazného stanoviska a těmi, které směřují k otázce nezákonnosti. Vypořádané musí být všechny, jinak by bylo rozhodnutí v odvolacím řízení zatížené procesní vadou. Odvolatel 1 dále namítá, že v rozporu s ust. § 4 odst. 9 stavebního zákona provedlo Ministerstvo zdravotnictví přezkum závazného stanoviska Krajské hygienické stanice KHS ze dne 19. 1. 2017, a to v režimu ust. § 149 odst. 5 správního řádu, ačkoli uplynula více než roční lhůta od jeho vydání. Je tak zřejmé, že dotčené orgány uplatňují v řízení zcela odlišné výklady ust. § 4 odst. 9 stavebního zákona a krátí tím práva odvolatele podle ust. § 149 správního řádu. Odvolatel 1 proto žádá, aby odvolací orgán jako správní orgán odpovědný za konečné rozhodnutí a posléze čelící případnému soudnímu přezkumu podrobně odůvodnil tyto rozpory v přezkumu závazných stanovisek. Dále bylo napadeno závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 24. 1. 2019, odvolatel 1 rozporuje jak formu, OŽP KUSK přezkoumal pouhým vnitřním sdělením, tak i obsah, kdy podle jeho názoru nebyly vypořádány jeho uplatněné námitky. Nezákonnou formou bylo dále přezkoumáno závazné stanovisko orgánu ochrany přírody, neboť i toto závazné stanovisko OŽP KUSK přezkoumal pouze vnitřním sdělením, dále zkrátil práva odvolatele tím, že odmítl provést přezkum závazného stanoviska s odkazem na marné uplynutí lhůty k přezkoumání závazného stanoviska, přitom jej však provedl, když lokalitu vyhodnotil jako přiměřenou pro umístění stavby, tyto argumenty odvolatel 1 považuje za nesrozumitelné, bez vztahu ke konkrétnímu případu. Naprostý chaos v aplikaci § 149 odst. 5 správního řádu a ustanovení § 4 odst. 9 stavebního zákona, ilustruje postup Ministerstva zdravotnictví, které přezkoumalo podkladové závazné stanovisko KHS a HS navzdory tomu, že uplynula roční lhůta k přezkumu stanovená § 4

odst. 9 stavebního zákona. Dotčené orgány tak postupovaly odlišně, zmatečně a nezákonně, zkrátily práva odvolatele 1 na přezkum podkladových závazných stanovisek. Odvolatel 1 dále namítá vady předložené projektové dokumentace, neboť do projektové dokumentace nebylo možné zpracovat závazná stanoviska dotčených orgánů, jak je uvedeno v technické zprávě, neboť projektová dokumentace byla vypracovaná v srpnu 2016 a závazná stanoviska byla vydána následně.

Odvolatel 1 ve svých námitkách uplatněných k doplnění odvolacího spisu uvádí, že postupem nadřízených správních orgánů je krácen na svých právech, toto krácení však dále nespecifikuje, odvolací správní orgán se proto k těmto námitkám může vyjádřit pouze v obecné rovině bez posouzení zásahu do práv odvolatele 1. Odvolatel především napadá to, že některé nadřízené správní orgány závazná stanoviska nepřezkoumaly, jiné sice uvedly, že závazné stanovisko nelze přezkoumat, přesto tento přezkum provedly a další bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 4 odst. 9 stavebního zákona závazné stanovisko přezkoumaly. Soud se postupy nadřízených správních orgánů zabýval v rozsudku č. j. 51 A 7/2020 – 145 ze dne 29. 10. 2020, v kterém konstatoval: „v rámci odvolacího řízení nemůže být revize závazných stanovisek limitována lhůtou jednoho roku od vydání závazného stanoviska (která vyplývá z odkazu § 4 odst. 9 stavebního zákona na použití lhůty podle § 96 správního řádu), neboť taková restrikce by sama o sobě mnohdy vedla k nezákonnosti rozhodnutí v odvolacím řízení.“. Nadřízené správní orgány, KUSK OŽP, PPČR a MŽP, ve svých sděleních a vyjádřeních uvedly, že závazná stanoviska jsou nepřezkoumatelná z důvodu uplynuté roční lhůty, zároveň se však zabývaly zákonností a věcnou správností odvoláním napadených závazných stanovisek, včetně odvolacích námitek uplatněných odvolatelem 1. Závěrem tyto nadřízené správní orgány shledaly námitky odvolatele 1 za nedůvodné a nebyly zjištěny vady závazných stanovisek. Odvolací správní orgán nepřistoupil k opětovné žádosti o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek, neboť by takový postup představoval pouze formální úpravu písemnosti a výsledek nového přezkoumání by po věcné stránce zůstal totožný. Odvolací správní orgán považuje tento postup za dostatečný, pro řádné posouzení odvolání v kontextu s přezkoumáním napadených závazných stanovisek, a také za souladný s ustanovením § 6 odst. 2 správního řádu, podle kterého správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby nebyly zatěžovány.

Odvolací správní orgán se též jako v předchozím zrušeném rozhodnutí odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, čj. 9 As 21/2009-150 při vydávání závazného stanoviska podle § 149 správního řádu z roku 2004, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je třeba na základě § 154 správního řádu **přiměřeně použít** ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a § 68 správního řádu z roku 2004). Není tedy rozhodující, jak je dokument nazván, ale zda obsahuje požadované náležitosti. Pokud nadřízené dotčené orgány nejprve konstatovaly, že nebudou provádět přezkum pro marné uplynutí lhůty k přezkumu závazného stanoviska, ale následně jej de facto provedly se závěrem, že neshledaly chyby při vydání závazného stanoviska, tak to není dle názoru odvolacího správní orgánu vadou.

Výše uvedené lze vztáhnout i k námitce odvolatele 1 týkající se absence závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu a nesprávného posouzení Magistrátem hlavního města Prahy, odborem ochrany prostředí, který ve vyjádření č. j. MHMP 54853/2017 ze dne 18. 1. 2017, uvedl: „je naprosto zřejmé, že měřítko stavby nemůže krajinný ráz ovlivnit. Jedná se o liniovou stavbu, která sice na území hl. m. Prahy zasahuje do území přírodního parku Modřanská rokle – Cholupice, ale jen velmi malou částí, vzhledem k tomu nemůže dojít

*k ovlivnění krajinného rázu. Souhlas se zásahem do krajinného rázu je totiž nezbytný jen u takového zásahu (zde: vybudování obchvatu Dolních Břežan), u něhož existuje nikoli bezvýznamná pravděpodobnost, že jeho následkem bude změna krajinného rázu (ať již pozitivní nebo negativní) nebo snížení krajinného rázu, tj. snížení jeho estetické nebo přírodní hodnoty. (...) Toto je vyjádření dle § 154 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění.“. MŽP ve svém sdělení č. j. MZP/2019/500/1295 ze dne 22. 7. 2019, uvedlo, že napadené stanovisko, nehledě na jeho označení vyjádřením dle § 154 správního řádu, lze obsahově považovat za závazné stanovisko vydané k ochraně krajinného rázu. I u této námitky se odvolací správní orgán odkazuje na výše uvedený právní názor Nejvyššího správního soudu z v rozsudku č. j. 9 As 21/2009-150 ze dne 22. 10. 2009. Nadřízeným správním orgánem, MŽP, bylo vyhodnoceno vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí č. j. MHMP 54853/2017 ze dne 18. 1. 2017 jako **závazné stanovisko** vydané k ochraně krajinného rázu, a současně konstatovalo, že stavbou nedojde k negativnímu ovlivnění krajinného rázu. Na podkladě výše uvedeného tak odvolací správní orgán dospěl k názoru, že k žádosti bylo doloženo souhlasné závazné stanovisko.*

Odvolatel 1 rozporuje formu vnitřního sdělení, jakou KUSK OŽP přezkoumal závazné stanovisko Městského úřadu Černošice, odboru životního prostředí, vodoprávního úřadu, č. j. MUCE 6053/2019 OZP/V/Ško ze dne 24. 1. 2019, a to formou vnitřního sdělení, a dále rozporuje i obsah, v kterém podle jeho názoru nebyly vypořádány jeho uplatněné námitky. Soud v rozsudku č. j. 51 A 7/2020 – 145 ze dne 29. 10. 2020 zároveň uvádí, že odvolací správní orgán se v rozhodnutí č. j. 118429/2021/KUSK, spis. zn. SZ 156410/2020/KUSK ze dne 23. 9. 2021, nezabýval druhou částí námitky odvolatele 1, v které odvolatel 1 namítal, že nebyl seznámen ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu se závazným stanoviskem č. j. MUCE 6053/2019 OZP/V/Ško ze dne 24. 1. 2019.

Odvolací správní orgán uvádí, že forma vnitřního sdělení, představuje způsob předávání písemností v rámci krajského úřadu. Obsah stanoviska KUSK OŽP tím není jakkoliv dotčen, a nemůže mít vliv na přezkoumání závazného stanoviska č. j. MUCE 6053/2019 OZP/V/Ško ze dne 24. 1. 2019. Odvolací správní orgán se odkazuje také na právní názor soudu z rozsudku č. j. 51 A 7/2020 – 145 ze dne 29. 10. 2020, v kterém je uvedeno: „Soud se na tomto místě shoduje se žalovaným, že bez ohledu na to, jak byl úkon nadřízeného dotčeného orgánu označen, plyne z jeho obsahu jednoznačně, že šlo o (revizní) závazné stanovisko. Zcela bez vlivu je pak skutečnost, že žalovanému bylo toto závazné stanovisko předáno ve formě „vnitřního sdělení“ Naopak, tento postup z hlediska procesní ekonomie považuje soud za vhodný (revizní stanovisko bylo vydáno jedním z odborů žalovaného). Tyto skutečnosti vytýkané v žalobě nijak žalobce nemohly zkrátit na jeho procesních právech.“.

Odvolací správní orgán dále zjistil, že stavební úřad písemností č. j. 4488/18 ze dne 10. 9. 2018 oznámil pokračování řízení a stanovil lhůtu pro uplatnění námitek. Závazné stanovisko č. j. MUCE 6053/2019 OZP/V/Ško bylo vydáno dne 24. 1. 2019 a napadené rozhodnutí dne 30. 1. 2019. Stavební úřad neseznámil účastníky řízení s doplněným podkladem a nepostupoval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Odvolací správní orgán nicméně toto pochybení neshledal, jako zásadní zásah do práv účastníků řízení. I pokud by byly účastníci řízení seznámeni s tímto podkladem, tak by jeho správnost mohla být přezkoumána teprve až v odvolacím řízení podle § 149 odst. 5 správního řádu. Stavební úřad je v souladu s § 149 odst. 1 správního

řádu vázán obsahem závazného stanoviska a nepřísluší mu zpochybňovat jeho správnost. Odvolatel 1 této možnosti podaným odvoláním využil a v rámci odvolacího řízení bylo nadřízeným správním orgánem předmětné závazné stanovisko potvrzeno.

Odvolatel 1 dále poukazuje na to, že OŽP KUSK se při přezkumu závazného stanoviska vodoprávního úřadu nevyjádřil k odvolací námitce směřující proti skutečnosti, že se stavba nachází v těsné blízkosti obytných staveb a přímo zasahuje pozemky odvolatele, aniž by bylo seznatelně řešeno její odvodnění. Odvolací správní orgán je přesvědčen, že úkolem vodoprávního orgánu není zkoumat, jakým způsobem bude provedeno odvodnění stavby, neboť vodoprávní orgán vydal v řízení souhlas se stavbou podle § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého je souhlas vodoprávního úřadu třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž není třeba povolení podle tohoto zákona, které však mohou ovlivnit vodní poměry, a to ke stavbám a zařízením na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, pokud tyto stavby a zařízení ovlivní vodní poměry. Protože součástí stavby je stavba mostního objektu přes Břežanský potok a odvádění dešťových vod do recipientu (Břežanský potok a bezejmenná vodoteč na konci upravovaného úseku), bylo k územnímu řízení vodoprávním orgánem vydáno souhlasné stanovisko podle § 17 zákona č. 254/2001 Sb. Příslušným ke zkoumání způsobu likvidace dešťových vod na pozemcích stavebníka je podle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, stavební úřad, potažmo odvolací správní orgán, který k uplatněné námitce uvádí, že Průvodní zpráva na str. 34 obsahuje kapitolu nazvanou Odvedení srážkových vod obecně, ve které je uvedeno, že srážkové vody jsou odváděny zpevněnými příkopy do retenčních nádrží, průvodní zpráva dále obsahuje výpočet velikosti a popis těchto retenčních nádrží, zpevněné příkopy jsou zakresleny v charakteristických příčných řezech ve výkrese D 5 vypracovaného v 8.2016. V dokumentaci je odvodnění stavby řešeno.

Odvolatel 1 po seznámení s podklady uplatnil námitku, že projektová dokumentace předložená v řízení byla zpracovaná v srpnu 2016, vyjádření a závazná stanoviska byla vydána následně, přesto v projektové dokumentaci je uvedeno, že zpracovatel do projektové dokumentace zahrnul podmínky a požadavky dotčených orgánů a organizací během projekčních prací. Odvolatel 1 je přesvědčen, že s ohledem na tuto skutečnost nemůže stavební úřad ani odvolací správní orgán posoudit soulad stavby s § 90 písm. e) stavebního zákona platného v době podání žádosti a značné množství závazných stanovisek a vyjádření způsobuje nepřezkoumatelnost projektové dokumentace. Protože odvolatel 1 neuvedl konkrétní rozpory mezi projektovou dokumentací a vydanými závaznými stanovisky, bude se i odvolací správní orgán touto námitkou zabývat pouze v obecné rovině. Odvolací správní orgán této námitce nepřisvědčil, to že závazná stanoviska jsou vydána následně po zpracování projektové dokumentace, je zákonný způsob projednání záměru. Naopak by vznikly pochybnosti o tom, zda se dotčené orgány vyjádřily k záměru projednávaném stavebním úřadem v případě, kdy by předkládaná dokumentace byla datována po datu vydání závazných stanovisek. Dotčený orgán ve stanoviscích stanovuje podmínky především pro další projednání stavby a zpracování dalšího stupně projektové dokumentace, takové podmínky se nezpracují do předkládané dokumentace, ale tyto podmínky stavební úřad převezme do výroku rozhodnutí. Odvolací správní orgán neshledal rozpor mezi vydanými závaznými stanovisky a předloženou dokumentací. Také nelze přisvědčit námitce, že vzhledem k množství

podkladů není možné stavbu v územním řízení řádně projednat, stavební zákon ani prováděcí předpisy nestanoví maximální rozsah stavby a podkladů, které mohou být na podkladě jedné žádosti projednány, stavební úřad ani odvolací správní orgán proto nemá oporu v zákoně pro zamítnutí žádosti s ohledem na množství podkladů.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: Středočeský kraj, Obec Dolní Břežany, Obec Zlatníky - Hodkovice, Městská část Praha 12, úřad městské části, Tilia Thákurova, z. s., Symbios, s.r.o., Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Pražská plynárenská Distribuce, a.s., člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., ČEZ Distribuce, a. s., Telia Carrier Czech Republic a.s., vlastníci pozemků: v katastrálním území Dolní Břežany parc.č. 97/1,121/10, 121/27, 121/44, 121/45, 121/47, 121/61, 121/62, 121/63, 207, 217, 218, 222, 226, 231/1, 231/13, 231/29, 231/30, 231/34, 231/35, 231/37, 231/38, 231/41, 231/46, 231/47 232, 234, 235, 236/2, 239/4, 241/38, 241/42, 241/96, 241/97, 241/112 241/129, 241/130, 241/132, 241/175, 241/184, 241/185, 241/188, 241/191, 391/159, 391/160, 391/167, 391/168, 391/188, 391/189, 393/3, 402/1, 409/1, 410, 411/5, 412, 448, 449/1, 449/5, 453/1, 453/3, 459/31, 459/32, 459/33, 459/34, 459/44, 459/83 459/2, 460, 462/1, 462/2, 485/1, 485/14, 488/1, 488/24, 488/26, 488/45, 488/46, 488/47, 488/48, 488/49, 488/50, 488/51, 488/57, 488/58, 488/67, 488/71, 488/75, 501/1, 507, 508/1, 522/1, 523/1, 524/1, 536, 391/180, 391/179, 391/158, 391/162, 391/158, 391/157, 391/156, 391/155, 391/154, 391/153, 391/152, 391/151, 391/5, 393/9, 393/10, 391/150, 393/8, 393/11, 393/7, 447, 448, 402/5, 402/4, 402/7, 402/6, 401/2, st. 69/21, 451/13, 453/5, 453/4, 453/6, 459/29, 459/30, st. 656, st. 731, st. 680, 459/49, 59/50, 459/45, 459/46, 459/47, 459/48, 459/51, 459/37, 459/38. 459/39. 459/43. 459/79. 459/103. 459/75, 459/71, 459/78, 459/54, 508/2, 459/57, 488/25, 459/59, 459/66, 488/23, 488/27, st. 545, 488/22, 488/31, 480, 482/2, 488/44, 488/73, 488/70, 488/69, 488/74, 488/72, 488/66, 488/54, 477, 461, 485/9, 488/52, 485/13, 485/8, 485/7, 485/6, 485/5, 485/12, 485/4, 485/11, 485/10, 485/3, 124/4, 124/3, 124/6, 124/2, 501/2, 117/1, 117/2, 117/3, 231/6, 231/15, 227, 152/27, 152/20, 130, 129/2, 129/í, 152/4, 128, 121/11, 122/2, 121/68, 121/66, 121/49, 121/67, 121/46, 121/50, 121/60, 231/45, 231/42, 121/52, 231/44, 120/2, 204, 205, 206, 225, 506, 241/174, 477, 241/190, st. 438, 231/36, 119/1, 241/48, 241/49, 241/111, 241/106, 241/102, 241/101, 241/44, 241/100, 241/99, 241/83, 241/98, 241/187, 241/174, 241/82, 241/105, 241/109, 241/186, 241/36, 509/1, 509/2, 556/1, 241/128, 241/187 (část p.k. 241/46), 152/3, 488/43, 485/15, 488/20,422/21, 488/19, 459/34, 459/67, 459/40, 451/14, v katastrálním území Zlatníky u Prahy parc.č. 382/3, 386/1, 180/1 (část p.k. 156, 163), 154/2 (část p.k. 154/1, 154/2), 392 (část p.k. 388), v katastrálním území Cholutice parc.č. 345/4, 346/50, 346/40, 346/47, 346/49.

K výroku b)

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.

Odvolací správní orgán zjistil, že podání označené jako odvolání odvolatele 2 nelze považovat za řádný opravný prostředek, neboť bylo podáno osobou, která není účastníkem řízení podle § 85 stavebního zákona a je tedy nepřipustným odvoláním.

Odvolatel 2 opírá své postavení účastníka řízení o vlastnictví elektrické přípojky na pozemku parc. č. 345/4 v k.ú. Cholutice, která byla zkolaudována rozhodnutím Obecního úřadu Dolní Břežany,

stavebního úřadu, č.j. SÚ-4462/05/St/DB/R ze dne 9.3.2006, a jakožto takový vlastník se cítí být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Součástí odvolání nebylo v odvolání citované kolaudační rozhodnutí ani situační výkres či geodetické zaměření skutečného provedení stavby, ze kterého by bylo možné tvrzené skutečnosti ověřit, neboť v řízení umístěvaná stavba není umístěna na pozemku parc. č. 345/4 v k.ú. Cholupice jako celku, ale pouze na jeho části. Odvolací správní orgán ze své správní činnosti ví, že odvolatel 2 se domáhal již v jiném správním řízení vedeném pod spis. zn. SZ 067381/2018/KUSK ÚŠŘ/HE postavení účastníka řízení z důvodu vlastnictví elektrické přípojky, také v tomto řízení své tvrzení ničím nedoložil, ačkoli jej k tomu správní orgán vyzýval výzvou č.j. 083955/2018/KUSK ze dne 27.6.2018. Odvolací správní orgán si proto vyžádal kopii kolaudačního rozhodnutí č.j. SÚ-4462/05/St/DB/R ze dne 9.3.2006 přímo u stavebního úřadu. Dle kolaudačního rozhodnutí č.j. SÚ-4462/05/St/DB/R ze dne 9.3.2006 je stavebníkem přípojky nikoli společnost ADUS s.r.o. (odvolatel 2), ale Robert Koželský, Na Hrázi 91, 252 41 Dolní Břežany (odvolatel 1), který v řízení podal samostatné odvolání. Odvolatel 2 své postavení účastníka řízení opírá o vydané kolaudační rozhodnutí, kterým však jeho tvrzení o postavení účastníka řízení není možné přisvědčit.

S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem pak rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a dále již nepřezkoumával napadené rozhodnutí postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu.

K výroku c)

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu se do lhůty nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty a podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Lhůta je podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu zachována, je – li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresována tomuto orgánu s tímto podáním. Pokud při doručování rozhodnutí odvolatel není v místě doručování zastížen, je zásilka v souladu s ustanovením § 23 odst. 1 správního řádu uložena. V případě, že si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, nevyzvedne, považuje se písemnost podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručenou posledním dnem této lhůty (dále jen „fiktivním způsobem“).

Odvolací správní orgán se proto zabýval tím, kdy bylo rozhodnutí odvolatelům 3 oznámeno. Rozhodnutí bylo s ohledem na velký počet účastníků řízení doručováno veřejnou vyhláškou, na úřední desce stavebního úřadu bylo rozhodnutí vyvěšeno od 4.2.2019 do 20.2.2019, poslední den vyvěšení je dnem doručení, rozhodnutí tedy bylo doručeno dne 20.2.2019. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, odvolání bylo možné podat do 7.3.2019. Odvolatelé podali odvolání shodně dne 9.4.2019, tedy opožděně.

Odvolací správní orgán dále zkoumal, zda není naplněno ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu, kdy v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Napadené rozhodnutí obsahuje poučení, které je v souladu s § 68 odst. 5

správního řádu, neboť je zde uvedeno, že „odvolat se lze k odboru regionálního rozvoje Krajského úřadu Středočeského kraje podáním u zdejšího správního orgánu“. Z výše uvedeného vyplývá, že se jedná o odvolání opožděné.

S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a dále již nepřezkoumával napadené rozhodnutí postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu.

Odvolatelé 3 dále uplatnili námitky k doplnění odvolacího správního spisu, ve kterém uvedli, že nesouhlasí s tím, jak byla zpracovaná hluková studie, namítali chybějící výjimku z ochrany chráněných druhů podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí bylo vydáno bez závazného stanoviska k odnětí pozemků ze ZPF a odvolatelé 3 dále uplatnili námitku podjatosti. Odvolatelé 3 uplatnili obsahově shodné námitky, jaké uplatnil odvolatel 1 v odvolání, jejich vypořádání je uvedeno výše v odůvodnění k výroku a).

Na podkladě vyrozumění odvolacího správního orgánu č. j. 054504/2025/KUSK, spis. zn. SZ 156410/2020/KUSK ÚŠŘ/Vo ze dne 7. 4. 2025, podal dne 28. 4. 2025 spolek Enviromentalistický zelený kříž, z.s. (*pozn. jeden z odvolatelů 3*), vyjádření k doplněným podkladům. V tomto podání je uplatněna námitka systémové podjatosti a oznámena existence předběžné otázky.

K námitce systémové podjatosti odvolací správní orgán uvádí, že ta již byla uplatněna odvolatelem 1. Usnesením č. j. MMR-11250/2018-83/636 ze dne 24. 4. 2018 rozhodlo Ministerstvo pro místní rozvoj o námitce podjatosti ředitele Krajského úřadu Středočeského kraje tak, že se této námitce nevyhovuje. Usnesením č. j. 074981/2018/KUSK ze dne 12. 6. 2018 rozhodl ředitel Krajského úřadu Středočeského kraje JUDr. Jiří Holub o námitce podjatosti Ing. Lenky Holendové, vedoucí odboru územního plánování a stavebního řádu, tak, že se této námitce nevyhovuje.

Spolek Enviromentalistický zelený kříž, z.s., dále oznámil, že rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, č. j. MZP/2024/210/3283 ze dne 21. 2. 2025, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. 094614/2021/KUSK; SZ_094614/2021/KUSK/31 ze dne 17. 6. 2024, jímž byla udělena výjimka ze zákazů podle zákona č. 114/1992 Sb., je předmětem správní žaloby a tato skutečnost představuje existenci předběžné otázky. Odvolací správní orgán k této námitce uvádí, že rozhodnutí č. j. 094614/2021/KUSK ze dne 17. 6. 2024 nabyl právní moci dne 25. 2. 2025. Podle § 57 odst. 3 správního řádu *rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán*. Podle ustanovení § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, *podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak*. Podanou správní žalobu tak nelze považovat za předběžnou otázku podle § 57 správního řádu.

Věcné posouzení námitek směřující proti povolené výjimce, nepříslušní odvolacímu správnímu orgánu posuzovat. Posouzení těchto námitek náleželo Krajskému úřadu Středočeského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, Ministerstvu životního prostředí, jakožto odvolacímu správnímu orgánu, a nyní Krajskému soudu v Praze, který bude rozhodovat o podané správní žalobě.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Lenka Holendová

vedoucí odboru

otisk úředního razítka

Rozhodnutí se doručuje podle § 25 správního řádu veřejnou vyhláškou, které bude vyvěšeno nejméně **po 15 dnů** na úředních deskách následujících úřadů:

- Krajský úřad Středočeského kraje, Zborovská č. p. 11, Praha 5-Smíchov, 150 21 Praha 521
- Městská část Praha 12, Písková č.p. 830/25, Praha 4-Modřany, 143 00 Praha 412
- Obecní úřad Dolní Břežany, 5. Května č.p. 78, 252 41 Dolní Břežany
- Obecní úřad Zlatníky – Hodkovice, Náves sv. Petra a Pavla č.p. 113, Zlatníky-Hodkovice, Zlatníky, 252 41 Dolní Břežany

Rozhodnutí bude těmto správním orgánům doručeno samostatnou žádostí o vyvěšení na úřední desce.

Právní účinky má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Krajského úřadu Středočeského kraje.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí informace.

Obdrží:

účastníci řízení (dodejky)

VPÚ DECO PRAHA a.s., IDDS: pyigyki

sídlo: Podbabská č.p. 1014/20, 160 00 Praha 6-Bubeneč

zastoupení pro: Středočeský kraj, Zborovská 81/11, 150 00 Praha

Obec Zlatníky - Hodkovice, IDDS: iqvbycp

sídlo: Náves sv. Petra a Pavla č.p. 113, Zlatníky-Hodkovice, Zlatníky, 252 41 Dolní Břežany

Městská část Praha 12, úřad městské části, IDDS: ktcbbxd

sídlo: Písková č.p. 830/25, Modřany, 143 00 Praha 412

Obec Dolní Břežany, IDDS: 9h6berv

sídlo: 5. Května č.p. 78, 252 41 Dolní Břežany

Pražská plynárenská Distribuce, a.s., člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., U plynárny č.p. 500/44, 140 00
Praha 4-Michle

Tilia Thákurova, z. s., IDDS: udsebx

sídlo: Thákurova č.p. 536/14, 160 00 Praha 6-Dejvice

Symbios, s.r.o., IDDS: eac5rry

sídlo: K Šedivce č.p. 562, Praha 6-Nebošice, 164 00 Praha 619

CETIN a.s., IDDS: qa7425t

sídlo: Českomoravská č.p. 2510/19, 190 00 Praha 9-Libeň

ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy

sídlo: Teplická č.p. 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2

Telia Carrier Czech Republic a.s., IDDS: ubzgk9a

sídlo: K Červenému dvoru č.p. 3269/25a, 130 00 Praha 3-Strašnice

JUDr. Radek Ondruš advokát, IDDS: ed4gqt9

místo podnikání: Bubeníčková č.p. 502/42, Židenice, 615 00 Brno 15

zastoupení pro: Robert Koželský, Na Hrázi 91, 252 41 Dolní Břežany

zastoupení pro: ADUS s.r.o., Na Hrázi 91, 252 41 Dolní Břežany

Enviromentalistický zelený kříž, z.s., IDDS: zfrzsat

sídlo: Na křečku č.p. 339/35, Praha 10-Horní Měcholupy, 109 00 Praha 111

Ve smyslu ustanovení § 25 odst. 1 správního řádu se dalším účastníkům řízení doručuje toto rozhodnutí veřejnou vyhláškou, vyvěšenou na úřední desce níže uvedeného úřadu:

Krajský úřad Středočeského kraje, Zborovská č. p. 11, Praha 5-Smíchov, 150 21 Praha 521

ostatní

OÚ Dolní Břežany, stavební úřad, IDDS: 9h6berv

sídlo: 5. Května č.p. 78, 252 41 Dolní Břežany

Co: spis KÚ